

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У АРАНЂЕЛОВЦУ
СУДСКА ЈЕДИНИЦА У ТОПОЛИ
Број: I-7 П1-2/18
Дана: 22.3.2019. године
ТОПОЛА

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У АРАНЂЕЛОВЦУ, СУДСКА ЈЕДИНИЦА У ТОПОЛИ,
судија Живослав Кузмић у парници тужиоца Вељковић Томислава из села Бошњани, Општина Рача, чији је пуномоћник адв. Душко Ковачевић из Београда, против туженог општина Рача, Општинска управа, ул. Карађорђева бр.48, коју заступа Општински правобранилац Општине Рача, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, вредност предмета спора 10.000,00 динара, на Главној и јавној расправи одржаној дана 22.3.2019. године донео је следећу

ПРЕСУДУ

1. **ПОНИШТАВА СЕ** као незаконито Решење о отказу уговора о раду бр.112-187/2017-IV-00 од 31.10.2017. године, донето од стране општина Рача, Општинске управе, и **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени Општина Рача да тужиоца Томислава Вељковића врати на рад у складу са стручном спремом и радним искуством и призна сва права по основу рада, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

2. **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужена Општинска управа Општина Рача да тужиоцу Вељковић Томиславу из Бошњана исплати износ од 80.250,00 динара на име трошкова парничног поступка, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужилац Томислав Вељковић из села Бошњана, општина Рача, поднео је тужбу против тужене Општине Рача, Општинска управа, ради поништаја решења о отказу уговора о раду.

Тужилац је у тужби и поднесцима, речи на расправи и преко пуномоћника навео да је он узбуњивач из општине Рача који је добио отказ након што је пријавио надлежним органима и медијима да је злоупотребљено више од 68 милиона динара општинског новца. Он је једино лице у општини Рача које има потребну стручну спрему за заштиту од пожара, које је према чл.24 Закона о заштити од пожара потребно да постоји у правном лицу и да је јасно да отказ који је Томислав Вељковић наводно добио због престанка потребе за његовим радним ангажовањем, није ништа друго него прикривена одмазда због указивања на постојање корупције огромних размера. Због тога сматра да испуњава све услове да се усвоји његов тужбени захтев и поништи решење о отказу уговора о раду, по основу чл.21 ст.1 тач.8 и чл.27 Закона о заштити узбуњивача. Навео је да је био стално запослен у општини Рача на пословима домара, од 26.4.1995. године, а након доношења Закона о заштити од пожара Томислав Вељковић је и похађао обуку и положио стручне испите за рад на пословима заштите од пожара и ложача централног грејања. Завршетак ове обуке, од стране запослених који те послове обављају, је неопходан услов за обављање послова на заштити од пожара, као и на пословима ложача, за сва правна лица која испуњавају услове прописане Законом о заштити од пожара, у које спада и општина Рача. Поред њега, није било других радника који су оспособљени за противпожарну заштиту, нити за ложача централног грејања. Такође, тужени је навео и да је повереник синдиката самосталних синдиката Крагујевац, за општину Рача, па да је као повереник Савеза самосталних синдиката за општину Рача открио огромну злоупотребу јавних средстава. Општина Рача је са предузећем Радус БНС ГП из Панчева склопила уговор, који је са анексима укупне вредности од преко 68 милиона динара, а о изградњи Предузећа за прераду отпадних вода. Новац је потрошен за радове, а у документацији је стајало да су постројења изграђена и опрема постављена у постројења, али сем грубих грађевинских радова никакви радови нису били извршени. Он је ове злоупотребе одмах пријавио надлежном тужилаштву, достављајући и сав пропратни материјал, чиме је извршио спољно узбуњивање, а након што је видео да предмет стоји дуго у Тужилаштву без икаквих назнака да ће се решити извршио је и узбуњивање јавности и заједно са порталом Пиштаљка учествује у новинарском истраживању афере. Након што су сазнали за поднету кривичну пријаву и писања медија о великој корупцији у општини Рача и након што је било јасно да он као узбуњивач неће да одустане од расветљавања целе ствари, челници општине Рача који су директно погођени извршеним узбуњивањем, почели су да траже начин да Томислава Вељковића уклоне из општине. За врло кратко време, покренули су чак седам дисциплинских поступака, од којих ниједан није резултирао казном, јер су исти били без основа. Атмосфера на послу, за њега као узбуњивача, је постала неподношљива и било је јасно да му се спрема отказ. Тако је, користећи одредбе Одлуке о максималном броју запослених за остварење својих циљева и одстрањивање узбуњивача из Општине, у општини направљен Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у коме није било предвиђено радно место за узбуњивача Томислава Вељковића, а то је искоришћено да му се да отказ на пословима на којима је радио. Напоменуо је да је према члановима 24,55 и 82 Закона о

заштити од пожара у општини неопходно да постоји лице са положеним испитом из противпожарне заштите, а да је он као овде тужилац једино такво лице у целој општини Рача, а он једини поседује и сертификат за ложаца централног грејања, што је такође потребно да би се лице бавило тим пословима. Напоменуо је и да сматра да је нормално, да се у циљу рационализације запослених, прво дају откази лицима која имају уговоре о повременим и привременим пословима, којих је у општини Рача више, обзиром да откази тим лицима носе и најмање трошкове. Из свега наведеног, јасно је да отказ који је дат туженом нема никакве везе са наводним престанком потребе за пословима које он обавља, јер је лице са његовим квалификацијама законски императив у општини Рача, а он је једино лице које те квалификације поседује, односно да му је отказ дат као одмазда због учињеног извршеног спољног узбуњивања и узбуњивања јавности. Навео је да је чл.21 ст.1 тач.8 Закона о заштити узбуњивача забрањено стављање узбуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, при чему је као штетна радња посебно истакнут престанак радног односа, односно отказ уговора о раду. Према чл.27 Закона о заштити узбуњивача, тужилац може у тужби или припремном рочишту у радном спору да истакне да је појединачни акт (у овом случају отказ уговора о раду) последица извршеног узбуњивања, што ће суд да испита у том посебном поступку, у складу са законом. На крају, чл.29 истог закона прописано је да ако тужилац учини вероватним да је према њему учињена штетна радња у вези са узбуњивањем, терет доказивања да штетна радња није у вези са узбуњивањем је на послодавцу. Како је тужилац учинио вероватним да је добио отказ због узбуњивања које му је претходило, као и да је образложење из решења о отказу у потпуности неосновано, јер сем тужиоца послове рада на централном грејању и послове противпожарне заштите у општини Рача нико по закону не може да обавља, јасно је да отказ тужиоцу није представљао никакву меру рационализације пословања, већ да су мере рационализације искоришћене да се наношењем штетне радње-отказа-из општине Рача одстрани узбуњивач, због вршеног спољног узбуњивања и узбуњивања јавности. Предложио је да Суд тужбени захтев усвоји. Доказе је предложио. Трошкове поступка је тражио.

Тужени је у одговору на тужбу, поднесцима и речи на расправи оспорио тужбени захтев тужиоца и по основу и по висини. Навео је да је тужилац тужбом тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду бр.112-187/17-IV-00 од 31.10.2017. године, донето од стране тужене општине Рача, те да тужиоца врати на рад у складу са стручном спремом и радним искуством и да му призна сва права по основу рада у року од 8 дана од дана пријема пресуде. У својим наводима тужилац истиче да је добио отказ из разлога што је у својству узбуњивача пријавио медијима злоупотребу општинских новчаних средстава, што су неосновани наводи, јер уз тужбу није доставио акт који би га идентификовао као узбуњивача издат од стране послодавца у смислу чл.14 ст.5 Закона о заштити узбуњивача. Наиме, тужиоцу је отказан уговор о раду због чињенице да је дошло до гашења радног места –домара на које је претходно био распоређен, услед организационих промена, те како унутар локалне самоуправе не постоји ни једно друго радно место на које би тужилац могао бити распоређен сходно својој стручној спреми и квалификацији, то је проглашен технолошким вишком у смислу чл.179 ст.5 тач.1 Закона о раду, чл.187 ст.4 Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе, а у вези са чл.22 Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Уверење о положеном испиту ватрогасца које је тужилац приложио није валидно из разлога што је издато од стране Добровољног ватрогасног друштва из Велике Планае, а које је потписао

председник тог друштва. Наиме, уверење о положеном стручном испиту из области заштите од пожара издаје Министарство унутрашњих послова-Сектор за ванредне ситуације Београд и треба да буде оверено печатом Министарства, што је предвиђено Правилником о посебној обуци и полагању стручног испита из области заштите од пожара. Тужена је навела да из услова, понуде за полагање овог стручног испита произилази да је услов за полагање испита потребан минимум 3. или 4. степен стручне спреме, а тужилац има 2. степен стручне спреме и полуквалификован је радник, тако да не испуњава услове за поседовање овог сертификата, па су неосновани наводи тужиоца да је због завршене обуке и положеног стручног испита за рад на пословима заштите од пожара тужена у обавези да врати тужиоца на посао. Тужена је такође претходно закључила и уговор са СТР „Флуид“ Бошњане која обавља послове ложења, будући да је радно место тужиоца (домара-ложача) због организационих промена по систематизацији престало да постоји. Отказ уговора о раду уследио је као последица технолошких и организационих промена због чега је престала потреба за обављањем послова на којима тужилац ради, а како се тужиоцу није могло обезбедити обављање других послова у складу са његовом квалификацијом то је исти проглашен технолошким вишком. Тужена је поступила у складу са изменом Кадровског плана Општинске управе којим је предвиђен максимални број запослених, након чега је на нивоу локалне самоуправе у Рачи донет и усвојен Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места којим није предвиђено место домара на које је био распоређен и по основу кога није предвиђено ни једно радно место на које би тужилац био распоређен обзиром на квалификацију коју поседује. Тужена је рационализацију спровела ради одређивања максималног броја запослених у јавном сектору уз поштовање начела рационалности, функционалности, ефикасности и одговорног фискалног управљања што је у складу са Законом о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Правилником су идентификована радна места чије гашење не би угрозило рад локалне самоуправе, јер се водило рачуна пре свега о кадровима који су туженој неопходни, међу којима су и запослени по другим основима, односно уговорима о радном ангажовању, а чији број не прелази 10% од броја запослених на неодређено време. Тужена је ангажовала запослене на одређено време по разним основима, а углавном због повећаног обима посла због потреба за профилем, односно стручном спремом запослених на одређено време, а због чињенице да се обим послова на одређеним местима увећао у мери да га не могу извршити запослени на неодређено време на тим радним местима, тако да тужена није поступила противзаконито приликом спровођења поступка рационализације. Такође, тужена је навела да против тужиоца нису покретани дисциплински поступци, а што се тиче уговора о пословно-техничкој сарадњи које је обављало предузеће Флуид за потребе Општине може се видети да уговорна страна није општина Рача већ „Наша радост“ те да из тог уговора произилази накнада од 45.000,00 динара. Запосленом је радни однос престао у вези економских и технолошких промена зато што је према Правилнику о организацији и систематизацији радних места укинута радно место домара на коме је тужилац иначе био запослен, а поступак је спроведен у складу са законом. Примедбе тужиоца на начин спровођења организационих и технолошких промена су неприхватљиве јер спровођење овог поступка представља аутономну и самосталну област деловања послодаваца као привредног субјекта па самим тим целисходност и оправданост ових радњи нису овлашћени да цене ни други органи па ни друга лица. У погледу давања отказа, послодавац нема обавезу да запослене излаже примени било каквих критеријума ако је у питању радно место које је укинута, а није извршилац на том радном месту као што је конкретно случај. Укидањем овог радног места у складу са

Правилником о систематизацији који је усклађен са кадровским планом, дошло је до престанка овог радног места и послодавац је иначе требао да ове послове повери неком другом лицу, односно Агенцији ради економичности. Такође, није тачна тврдња тужиоца да је послодавац, односно тужена могла истог распоредити на друго радно место, нити на место возача на које се позива, јер место возач је систематизовано за једног запосленог и оно већ постоји, као и место чистача-хигијеничара, тако да су то разлози престанка радног односа. Навео је да је још једно лице Општинске управе добило сертификат за обављање послова противпожарне заштите и то Војкан Милосављевић. Предложио је да суд тужбени захтев одбије. Трошкове поступка је тражио.

Ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања, суд је извео следеће доказе: саслушан је тужилац Томислав Вељковић из Бошњана као парнична странка, законски заступник тужене Општине Рача Максковић Горан као парнична странка, прочитани су уговор о раду бр. 112-42/2017-IV-00 од 1.2.2017. године, уверење Добровољног ватрогасног друштва из Велике Плана бр.5-609/07, уверење АД Југоенергетик Центар за специјализацију кадрова у енергетици Београд, потврда Савеза самосталних синдиката Крагујевац од 13.7.2016. године, потврда издата од стране Општинске управе општине Рача од 21.11.2017. године, кривична пријава упућена Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу од 13.5.2016. године, решење о отказу уговора о раду од 31.10.2017. године издато од стране Општинске управе општина Рача, понуда Добровољног ватрогасног друштва Крагујевац, уговор о пословно-техничкој сарадњи закљученог између предшколске установе „Наша радост“ из Раче као корисника услуга и СТР „Флуид“ Бошњане као извршиоца услуга од 3.1.2018. године.

Саслушањем тужиоца Томислава Вељковића из Бошњана као парничне странке, суд је утврдио да је тужилац запослен у Општинској управи општине Рача још од 1995. године и да је радио непрекидно све до престанка радног односа. За све време радног односа код тужене је радио на одржавању инсталација грејања, електричних и водоводних инсталација, као и противпожарне заштите. Био је једини извршилац који је обављао ове послове у Општинској управи, а за време трајања радног односа био је и председник синдиката запослених у Општинској управи у Рачи. Пре отприлике 3 године од престанка радног односа пријавио је Агенцији за борбу против корупције одређене неправилности у раду Општинске управе и ЈКП Рача и као резултат његових пријава је била одлука Агенције за борбу против корупције да се разреши тадашњи директор ЈКП у Рачи. Када је написао и потписао кривичну пријаву поводом изградње фабрике отпадних вода у Доњој Рачи, а за које је тужилац нашао да постоје основи за постојање кривичног дела, и да су од тог момента против њега подношене дисциплинске пријаве, а све је резултирало тиме што му је отказан уговор о раду 15.11.2017. године. По мишљењу тужиоца, уговор о раду му је отказан и престао му је радни однос због његовог деловања и обраћања Агенцији за борбу против корупције и тужилаштву. Навео је да није било потребе за рационализацијом у Општинској управи Рача јер су у том тренутку Општинска управа, Дечји вртић, ЈКП Рача и културне установе имале укупно 96 стално запослених радника, баш онолико колико је и Влада доделила Општини Рача. Поступак рационализације у Општинској управи Рача је био супротан закону, што потврђује и контрола управног инспектора од 14.11.2017. године, где је наложено низ мера које су биле потребне да се отклоне како би рационализација била извршена у складу са законом. Послови које је он обављао у Општинској управи општине Рача, нису престали да се обављају након што му је дат отказ уговора о раду, већ је општинска управа

закључила уговор са приватном фирмом која је обављала те послове које је он обављао, односно део тих послова изузев послова противпожарне заштите. По решењу Вишег суда у Крагујевцу враћен је на посао па до окончања овог поступка јер је поднео тужбу суду као узбуњивач и у том поступку је усвојена привремена мера. По привременој мери обавља све послове које је обављао до отказа уговора о раду и прима зараду у Општинској управи у Рачи од 14.1.2018. године, пријављен је фонду ПИО од 16.11.2017. године, међутим за та два месеца није примао зараду нити су му доприноси уплаћени. Нема никакав папир у смислу потврде да је узбуњивач и да има статус узбуњивача, али сматра да самим пријављивањем неправилности он добија статус узбуњивача. Пре отказа уговора о раду није му понуђена могућност преквалификације, доквалификације, нити распоређивање на друго радно место, осим што је као и другим запосленима којима је престао радни однос понуђена могућност споразумног раскида радног односа. Мишљења је да у акту о систематизацији који је усвојен пре престанка радног односа није било радних места на које би могао да буде распоређен сходно његовој стручној спреми и радној способности, као и да цео поступак није урађен у складу са законом јер он и остали запослени којима је престао радни однос не знају ко је радио кадровски план, да ли је постојао програм рационализације, по којим критеријумима се одређивало ко ће да добије отказ, а ко не. Навео је и да је могао да буде распоређен на место возача, хигијеничара за које послове је испуњавао услове, али му ништа од тога није нуђено. Навео је да га је Општинска управа општине Рача упутила на обуку противпожарне заштите и платила обуку и полагање испита, а његова нето зарада износи 25.500,00 динара, а бруто зарада износи 34.600,00 динара, а колико му је познато из уговора који је имао прилику да види, приватној фирми Флуид из Раче за послове одржавања грејања је плаћено 45.000,00 динара месечно. Пре отказа уговора о раду у Општинској управи је било запослено 36 извршилаца, а сада има 39 и 12 запослених по привременим и повременим пословима.

Саслушањем законског заступника тужене Општине Рача Максовић Горана, као парничне странке, суд је утврдио да је именован за вршиоца дужности начелника дужности општине Рача 5.9.2017. године сходно Закону о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе и да је учествовао у доношењу предлога Правилника о систематизацији радних места и доношења решења којим је отказан уговор о раду овде тужиоцу и другим запосленима. Сходно наведеном закону, Правилник о систематизацији радних места произилази из Одлуке о максималном броју запослених и кадровског плана СО Рача из који је произашао максималан број запослених, односно број службеника и намештеника. У односу на тужиоца није било могуће распоређивање на друго радно место јер није било слободних радних места за намештеника. Није донет ни програм за решавање вишка запослених, нити су постојали критеријуми за утврђивање вишка запослених јер до 10 запослених којима престаје радни однос није обавеза послодавца да доноси програм, а мисли да је осморо извршилаца отказан уговор о раду. Навео је да је кадровским планом за 2017. годину предвиђено који државни службеници и намештеници остају да раде, а којима треба да престане радни однос. Тај кадровски план садржи радна места која се систематизују и број извршилаца на тим радним местима. Послове противпожарне заштите је наставио да обавља Војкан Милосављевић. У тренутку када је тужиоцу престао радни однос, нико није имао сертификат за обављање послова противпожарне заштите и у времену од престанка радног односа тужиоца па до добијања сертификата возача нико није обављао те послове. Навео је да су сви запослени у Општинској управи оспособљени за послове противпожарне заштите и сви полажу

периодичну обуку, а друге послове који се тичу одржавања инсталација грејања, водоводне и електричне инсталације је обављао предузеће Флуид са којим су одраније постојали уговори индиректних буџетских корисника као што су вртић и ЈКП. Рационализација и престанак потребе за обављање послова тужиоца је из разлога економичности јер грејна сезона траје 6 месеци. Тужилац је враћен на рад, а то место није накнадно систематизовано и он сада делимично обавља послове које је обављао јер је нарушеног здравља и често на боловању, а сада не обавља послове противпожарне заштите. Војкана Милосављевића су упутили на обуку противпожарне заштите како би имали лице обучено за противпожарну заштиту, а контролу функционисања котларнице и уређаја врши правно лице које је за то ангажовано.

Увидом у уговор о раду бр. 112-42/2017-IV-00 од 1.2.2017. године, суд је утврдио да је исти закључен између Општинске управе општине Рача као послодавца и намештеника Вељковић Томислава из Бошњана, намештеник домар, као запосленог. Намештеник је засновао радни однос на неодређено време у Општинској управи општине Рача дана 1.4.1994. године, да намештеник наставља да ради на неодређено време у Општинској управи општине Рача и на његова права и дужности примењује се Закон о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе. Намештеник обавља послове радног места-домар, разврстаног према критеријумима датим у каталогу радних места, да намештеник обавља послове с пуним радним временом, у трајању од 8 часова дневно, а 40 часова недељно, као и да намештеник обавља послове у седишту општине Рача, ул. Карађорђева бр.48.

Увидом у уверење Добровољног ватрогасног друштва из Велике Планае бр.5-609/07, Суд је утврдио да је Томислав Вељковић из Раче, рођен 26.9.1961. године, а на основу Закона о заштити од пожара похађао ватрогасни курс и положио завршни испит за испитаног ватрогасца са одличним успехом, на дан 30.11.2007. године.

Увидом у уверење АД Југоенергетик Центар за специјализацију кадрова у енергетици Београд, суд је утврдио да је Томислав Вељковић положио испит о стручној оспособљености за вршење послова-ложач централног грејања и да је доказао да је оспособљен да самостално рукује котловима централног грејања.

Увидом у потврду Савеза самосталних синдиката Крагујевац од 13.7.2016. године, суд је утврдио да је Томислав Вељковић одлуком Већа Савеза самосталних синдиката Крагујевца од 22.4.2015. године, изабран за Повереника Савеза самосталних синдиката Крагујевца за општину Рача, у мандатном периоду 2015-2020. година.

Увидом у потврде издате од стране Општинске управе општине Рача од 21.11.2017. године, Суд је утврдио да Томислав Вељковић који је био запослен у Општинској управи општине Рача по основу уговора о раду од 1.2.2017. године, на радном месту намештеника-домар има положен испит противпожарне заштите и да као доказ служи уверење добровољног ватрогасног друштва Велика Плана, као и да нико од осталих запослених у Општинској управи општине Рача нема положен испит противпожарне заштите.

Увидом у кривичне пријаве упућене Вишем јавном тужилаштву у Крагујевцу од 13.5.2016. године, Суд је утврдио да је Томислав Вељковић из Бошњана поднео кривичну пријаву против одговорног лица ЈКП Рача из Раче, одговорног лица ДОО Радус БНС ГП из Панчева и надзорног органа да су у периоду од 2010. године до 2012. године, заједничким деловањем у намери стицања противправне имовинске користи, оштетили Буџет РС и општине Рача у износу од најмање 30.000.000,00 динара, злоупотребом службеног положаја, приликом изградње фабрике за прераду отпадних вода у општини Рача, која до данас није завршена ни приведена намени, а што је билка обавеза инвеститора.

Увидом у Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Општинској управи општине Рача од 13.3.2017. године., Суд је утврдио да је било предвиђено радно место-намештеник-домар, док је читањем Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Општинској управи општине Рача од 13.10.2017. године., Суд је утврдио да наведеним Правилником није предвиђено радно место домара које је до тада по систематизацији постојало.

Увидом у решења о отказу уговора о раду од 31.10.2017. године, издато од стране општинске управе општина Рача, суд је утврдио да је запосленом Вељковић Томиславу-намештенику, на пословима домар, отказан уговор о раду од 1.2.2017. године, јер је услед организационих промена престала потреба за обављањем послова на којима запослени ради, а не постоји ниједно радно место на које може бити премештен у складу са његовом стручном спремом, да радни однос запосленом престаје дана 15.11.2017. године, да ће се све зараде, накнада зараде и друга примања која је запослени остварио до дана престанка радног односа, исплатити најкасније у року од 30 дана од дана престанка радног односа. Запослени има право на отпремнину у износу од 249.197,34 динара. Такође, тужени је у отказу уговора о раду који је уручио тужиоцу навео да је чл.179 ст.5 тач.1 Закона о раду прописано да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих престала потреба за обављањем одређеног посла или је дошло до смањења обима одређеног посла. Даље се наводи да је чл.187 ст.4 Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе прописано да се намештенику отказује уговор о раду када услед промене унутрашњег уређења код послодавца више не постоји ниједно радно место на које може бити премештен односно распоређен у складу са његовом стручном спремом и да како је радно место на коме је запослени радио укинута, јер за истим не постоји потреба, а запослени због своје стручне спреме не испуњава услове за премештај на друго радно место, одлучено је као у диспозитиву. Утврђено је да радни однос запосленом престаје дана 15.11.2017. године. У образложењу решења о отказу уговора о раду наведено да је радно место на коме је запослени радио укинута, јер за истим не постоји потреба, као и да запослени због своје стручне спреме не испуњава услове за премештај на друго радно место.

Увидом у понуде Добровољног ватрогасног друштва Крагујевац, Суд је утврдио да је Добровољно ватрогасно друштво Крагујевац послало понуду Општинској управи општине Рача, а као правно лице које има одобрење за извођење посебне обуке из области заштите од пожара решењем МУП-а РС-Сектор за ванредне ситуације, да је цена

услуге по кандидату 25.000,00 динара и да се издаје уверење о положеном стручном испиту.

Увидом у уговор о пословно-техничкој сарадњи закљученог између предшколске установе „Наша радост“ из Раче као корисника услуга и СТР „Флунд“ Бошњане као извршиоца услуга од 3.1.2018. године, Суд је утврдио да корисник услуга поверава извршиоцу услуга да за њега обавља послове одржавања котла, грејања и инсталација у установи и за потребе оснивача.

Суд је ценио све изведене доказе појединачно и у међусобној вези и пуну веру поклонио свим писменим доказима, чију веродостојност и нису оспорили пуномоћник тужиоца и заступник туженог. На основу изведених доказа, суд је утврдио да је тужилац био запослен код тужене на радном месту домара, а по основу уговора о раду закљученог између тужиоца и тужене број 112-42/2017-IV-00 од 1.02.2017. године, а у радном односу код тужене је запослен од 1.04.1994. године. Тужилац је пре отказа поменутог уговора о раду обављао послове одржавања централног грејања, електричних и водоводних инсталација, као и послове из области против пожарне заштите. Новим Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији радних места од 13.10.2017. године у Општинској управи Општине Рача није предвиђено радно место домара, на које је раније био распоређен тужилац, те је тужени донео решење којим се отказује уговор о раду тужиоцу и престаје му радни однос 15.11.2017. године, а чији се поништај овом тужбеним захтевом тражи. У образложењу решења се између осталог наводи да је чл.179 ст.5 тач.1 Закона о раду прописано да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и ако услед технолошких, економских или организационих промена је престала потреба за обављање одређеног посла или је дошло до смањења одређеног посла. Наводи се и то да је чл.187 ст.4 Закона о запосленима у Аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе је прописано да се намештенику отказује о раду када услед промене унутрашњег уређења код послодавца више не постоји ниједно радно место на које може бити премештен, односно распоређен у складу са његовом стручном спремом. На крају образложења стоји и то да је радно место тужиоца укинута јер за истим не постоји потреба, а исти због своје стручне спреме не испуњава услове за премештај на друго радно место.

По оцени суда, а што је несумњиво утврђено на основу изведених доказа, да послови домара који обухватају послове одржавања централног грејања као и послове одржавања електричних и других инсталација и послови против пожарне заштите, које је иначе обављао тужилац пре решења о отказу уговора о раду су и даље постојали и ти послови нису укинута иако новим актом о систематизацији је укинута радно место домара. Тужени је послове одржавања инсталације грејања, водовода и електричне инсталације поверио предузећу Флујид и зато плаћао накнаду, а послове противпожарне заштите након отказа уговора о раду тужиоцу није обављао нико извесно време, а касније је послат на обуку возач како то наводи заступник туженог, што такође потврђује чињеницу да послови које је обављао тужилац су и даље постојали, а очигледна намера туженог је била да се укине радно место на које је био распоређен тужилац, па и по цену да одређене послове као што је противпожарна заштита се у одређеном временском периоду и не обављају. По оцени суда тачна је тврдња заступника туженог да спровођење организационих технолошких и економских промена спада у аутономну и самосталну област деловања послодавца чију оправданост и целисходност нису

овлашћени да цене други органи, па ни суд, међутим по оцени суда терет доказивања у конкретном случају је на туженом да је постојала оправданост да се укине радно место тужиоца у складу са одлуком Владе Републике Србије о максималном броју запослених у јединицама локалне самоуправе, а да део тих послова се повери приватном предузећу, а да се део послова из области против пожарне заштите чак једно време и не обавља до завршетка обуке возача, а што тужени није доказао. Такође по оцени суда тужени није доказао ни то да је тужиоцу понудио да се преквалификује или доквалификује евентуално за обављање других послова, а што је био у обавези без обзира што није био у обавези да по закону донесе програм решавања вишка запослених.

На крају суд закључује да код туженог није престала потреба за обављањем посла који је обављао тужилац пре доношења решења о отказу уговора о раду, нити је дошло до смањења обима тог посла, већ је тужени само новим актом о систематизацији укинуо то радно место, тако да је по оцени суда поступио противно чл.179 ст.5 тач.1 Закона о раду и донео решење о отказу уговора о раду тужиоцу које је не законито.

На основу напред утврђеног чињеничног стања и оценом изведених доказа, суд је примењујући одредбе напред наведених прописа и примењујући правила о терету доказивања сходно чл.231 ЗПП-а, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Одлучујући о трошковима парничног поступка, суд је обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка и то за састав тужбе 16.500,00 динара, за заступање од стране пуномоћника на 3 одржана рочишта по 18.000,00 динара, за приступ пуномоћника на једном одложеном рочишту 9.750,00 динара, а што све укупно износи 80.250,00 динара. Суд није признао тужиоцу трошкове за састав 2 образложена поднеска које је тражио јер по оцени суда састав тих поднесака није био неопходан и пуномоћник је наводе из поднеска могао да изложи на самом рочишту. Одлуку о трошковима, суд је донео примењујући одредбе чл.153, 154 и 163 ЗПП-са узимајући у обзир чињеницу да је тужилац у потпуности успео у спору, а да су наведени трошкови били неопходни у овој правној ствари.

ОСНОВНИ СУД У АРАНЂЕЛОВЦУ. Судска јединица у Тополи, П1-2/18, дана 22.3.2019. године.

СУДИЈА
Живослав Кузмић

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Крагујевцу, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, а преко овог суда.

За тачност отправака
управитељ писарнице

